

Yoel Kitabı ve Laodikyalı Yedinci Gün Adventist Kilisesi - Sayı On Bir

Jeff Pippenger
2025-12-14

On Bir Numara

Geç yağmur mesajı, yaklaşmakta olan lütuf kapısının kapanışı konusunda bir uyarıdır ve buna kişisel hazırlık için bir çağrı eşlik eder. Bu iki kavram, Yeşaya'nın görümünün onuncu ve on birinci bölümlerinde temsil edilir ve 1989'da mührü açılan Daniel 11'in mesajının bağlamında ele alınır; bu mesajın gizli tarihi ise, görümde Yeşaya ve oğullarıyla temsil edilen yüz kırk dört binin mühürlenme zamanında açığa çıkarılır. Bu iki hat birlikte, Kutsal Kitap peygamberliğinin tamamına yayılan bu iç ve dış hatlar hakkında 'anlayış'a sahip olmayan Laodikelileri temsil eden Ahaz için bir uyarı teşkil eder.

Daniel 11:11 ve Vahiy 11:11, aynı içsel ve dışsal temsili sunar; Daniel dışsal olanı, Vahiy ise içsel olanı temsil eder. Bu iki içsel ve dışsal "bölüm ve ayetler", onuncu ve on birinci bölümlerin dışsal ve içsel mesajlarıyla doğrudan bağlantı kurar ve bunu Yeşaya 11:11'de yaparlar.

Yeşaya 6, 11 Eylül'e tekabül eder ve Yeşaya'nın bir haberci olarak 11 Eylül'de arındırılıp meshedildiğini ortaya koyar. Yedinci bölümden itibaren, 11 Eylül'de gelen mesajın bir taslağı verilir. Onuncu bölüm, Daniel 11'in son altı ayetinin rolünü tanımlar; çünkü bu, 1989'da zamanın sonunda mühürü açılan mesajdı.

Yeşaya'nın on birinci bölümü 11 Eylül'ü ve Yeşaya'nın meshedilmesini ve mesajını temsil eder. Birinci ayet, "Jessie" ile onuncu ayete bağlanır ve onuncu ayet şöyle der: "Ve o gün"; on birinci ayet ise şöyle devam eder: "O gün, Rab halkının geriye kalanını geri almak için elini ikinci kez yine uzatacaktır."

O gün 1850'ydi.

Yişay'ın kütüğünden bir filiz çıkacak, köklerinden bir dal yeşerecek. Rab'bin Ruhu onun üzerinde duracak: bilgelik ve anlayış ruhu, öğüt ve kudret ruhu, bilgi ve Rab korkusu ruhu. Rab korkusunda onu derin kavrayışlı kılacak; gözlerinin gördüğüne göre yargılamayacak, kulaklarının işittiğine göre karar vermeyecek. Ama doğrulukla yoksulu yargılayacak, yeryüzünün alçakgönüllülerine adaletle karar verecek; ağzının asasıyla yeryüzünü vuracak ve dudaklarının soluğuyla kötüyü öldürecek. Doğruluk belinin kuşağı, sadakat böğürlerinin kuşağı olacak. Kurt da kuzu ile birlikte yaşayacak, pars oğlakla birlikte yatacak; buzağı, genç aslan ve besili dana birlikte olacak; küçük bir çocuk onları güdecek. İnekle ayı birlikte otlayacak; yavruları birlikte yatacak; aslan öküz gibi saman yiyecek. Emzirilen bebek engereğin deliğinde oynayacak, süttten kesilmiş çocuk da zehirli yılanın inine elini koyacak. Benim kutsal dağımda hiçbir yerde zarar vermeyecek, yok etmeyecekler; çünkü deniz nasıl sularla örtülü ise, yeryüzü de Rab'bi bilmekle dolu olacak.

Ve o gün, uluslar için bir sancak olarak duracak Yişay'ın kökü ortaya çıkacak; uluslar ona yönelecek ve onun konutu görkemli olacak.

11:11 O gün, Rab halkının artakalanını geri almak için ikinci kez elini uzatacak; Asur'dan, Mısır'dan, Patros'tan, Kûş'tan, Elam'dan, Şinar'dan, Hamat'tan ve deniz adalarından.

11:12 Uluslar için bir sancak kaldırarak, İsrail'in sürgünlerini toplayacak ve Yahuda'nın dağılmışlarını yeryüzünün dört bucağından bir araya getirecek.

Efrayim'in kıskançlığı da sona erecek, Yahuda'nın düşmanları yok edilecek; Efrayim Yahuda'yı kıskanmayacak, Yahuda da Efrayim'i kıstırmayacak. Ama batıda Filistlilerin kıyılarına akın edecekler; doğdakileri birlikte yağmalayacaklar. Edom ve Moav'ı ele geçirecek, Ammonlular onlara boyun eğecek.

Rab Mısır denizinin dilini büsbütün yok edecek; kudretli rüzgârıyla ırmağın üzerine elini sallayacak, onu yedi kola bölecek ve insanları kuru ayakla geçirecek. Asur'dan kalacak halkının bakiyesi için bir anayol olacak; tıpkı İsrail'in Mısır diyarından çıktığı gün olduğu gibi. Yeşaya 11:1-16.

Birinci ayette şöyle denir: "Jesse'nin kütüğünden bir asa çıkacak, köklerinden bir dal filizlenecek; Rab'bin Ruhu onun üzerinde duracak." Mesih'in güçlü tasviri sürer, ancak bu betimleme, Yeşaya'nın günlerinden ya da Mesih'in insanlar arasında yürüdüğü günlerden ziyade, son günlere daha çok uygundur.

Özenli bir okumayla, birden dokuza kadar olan ayetlerin tamamının Mesih'i tanımlayan özellikler olduğu anlaşılır ve onuncu ayette şöyle denir: "Ve bir dal çıkacaktır." Birinci ayetten onuncu ayete kadar düşüncenin akışında hiçbir kesinti yoktur. Onuncu ayet "ve o gün" der; bu da birinci ayetteki günle aynı günde gerçekleşmesi gerektiğini gösterir. Hem onuncu ayet hem de birinci ayet "kök"ü belirtir ve böyle yapmakla iki ayeti satır üzerine satır birbirine bağlar.

Birlikte birinci ve onuncu ayetler şöyle der: "Jesse'nin kütüğünden bir filiz çıkacak ve köklerinden bir dal büyüyecek; ve o gün Jesse'nin kökü, halklar için bir sancak olarak duracak; uluslar ona yönelecek; ve onun huzuru görkemli olacak."

Asa, otoritenin bir simgesidir.

Ve bir erkek çocuk doğurdu; bu çocuk demir asa ile bütün ulusları yönetecekti. Çocuğu Tanrı'ya ve O'nun tahtına alındı. Vahiy 12:5.

Bir "asa" seçme, bölme ve ayrılmanın simgesidir.

Musa asaları Tanıklık Çadırı'nda RAB'bin huzuruna koydu. Ertesi gün Musa Tanıklık Çadırı'na girdi; ve işte, Levi oymağı için Harun'un asası filizlenmiş, tomurcuklanmış, çiçek açmış ve badem vermişti. Musa RAB'bin huzurundan bütün asaları çıkarıp İsrailoğullarının hepsine getirdi; baktılar ve herkes kendi asasını aldı. RAB Musa'ya şöyle dedi: Harun'un asasını yine Tanıklığın önüne götür, başkaldıranlara karşı bir belirti olarak saklansın; onların homurdanmalarını benden bütünüyle uzaklaştırıcaksın ki ölmeler. Musa da öyle yaptı; RAB nasıl buyurduysa öyle yaptı. Sayılar 17:7-11.

Harun'un filizlenen asası, son yağmur dönemindeki bir "asa"yı belirler; çünkü on üç "asa" arasında filizlenen tek "asa" Harun'unkiydi. Filizlenme, Tanrı'nın, son yağmurun mesajına sahip olduklarını iddia eden on iki isyankâr "asa" ile gerçek olan arasındaki ayrımı ortaya koyacağı son yağmur döneminin bir sembolüdür; bu, İlyas'ın ateşle yaptığı gösteride olduğu gibi, gerçek ile sahte arasındaki ayrımı işaretler. Bir "asa" aynı zamanda ölçü ve yargının da bir sembolüdür.

Ve bana değnek gibi bir kamyş verildi; melek durdu ve şöyle dedi: "Kalk, Tanrı'nın tapınağını, sunağı ve orada tapınanları ölç." Vahiy 11:1.

"Filiz" Jessie'nin kütüğünden çıkar ve "Jessie" Kutsal Kitap peygamberliğinde işaret taşlarının yaptığı gibi 'öne çıkmak' anlamına gelir. Pharez, Jessie'nin asıl "kökü"ydü ve Pharez "bir gedik, yarıp çıkmak ya da dağılmak" anlamına gelir. Pharez, Jessie'nin soy hattının kökü ya da başlangıcıdır. Dolayısıyla "Jessie'nin kökü", başlangıç (alfa) olan Pharez'i ve son (omega) olan Jessie'yi simgeler. Jessie'nin kökü bir dağılma (Pharez) ile başlar ve ayakta duran bir adamın işaret taşında sona erer. Erkeklerin ayağa kalkması, peygamberlik bağlamında bir krallığı işaretler. Kutsal Kitap'ta Pharez, kendisinden önce hiçbir bağlantı verilmeden bir soy hattını başlatır ve adı bir kopuş anlamına gelir; bu nedenle soy kütüğü kaydı ve adı, Pharez'i başlangıç olarak tanımlamakta, Jessie'yi ise son yapmaktadır. Melkisedek de, tıpkı Pharez'de olduğu gibi, öncesinde bir soyu olmadığı belirtilen bir Kutsal Kitap figürüdür. Pharez'in kökü, İbrahim'in ondalık verdiği Melkisedek düzenindeki bir kâhinliği temsil ettiği gerçeğini içerir.

Melkisedek'in düzeni, Mesih'in kâhinlik düzenidir.

Oraya bizim için öncü olan, yani İsa, girdi; Melkisedek düzenine göre sonsuza dek başkâhin kılındı. İbraniler 6:20.

Jessie'nin kökü Melkisedek'in kâhinliği idi ve başlangıç, sonu yansıtmalıdır. Jessie, ayağa kalkacak olan Melkisedek'in kâhinliğinin son grubunu temsil eder; Yeşaya'ya göre bunlar uluslara bir sancaktır.

"Stem" şu anlama gelir: 'ağaçları kesmek; bir ağacın gövdesi ya da kütüğü (kesilmiş ya da dikili),' ve "stem", Daniel kitabının dördüncü bölümünde Nebukadnezar'ın olduğu gibi kenara bırakılmış bir krallıktan filizlenir. Peygamberlikte bir ağaç bir krallıktır ve bir krallık sona erdiğinde o ağaç kesilmiş olur.

Metindeki "filiz", üst bir daldan değil, bir kütükten çıkar. Kütükle temsil edilen eski bir krallıktan, bir yetki simgesi olan bir "asa" ortaya çıkar; ve bu yetki, "asa"nın geç yağmur mesajının "tomurcuk ve çiçeklerini" taşıyıp taşımadığına bağlıdır. Bu yetki, kesilip kütüğe dönmüş önceki bir krallıktan gelir.

"Kök", "Jessie'nin kökü"dür ve "kütük"ten çıkan "filiz", kökleri Jessie'nin kökü olan o "kütük"ten gelmektedir. Otoriteyi ortaya çıkaran filiz kütükten gelir, ama Dal kökten gelir — ve kök sancaktır. Kök başlangıçtır ve son Dal'dır.

"Branch" kelimesi bekçi ya da yol işareti anlamına gelir. Yeşaya, Branch'in Pazar yasası çıktığında geleceğini bildirir.

Ve o gün yedi kadın bir adama tutunup şöyle diyecek: Kendi ekmeğimizi yiyecek, kendi giysilerimizi giyeceğiz; yeter ki utancımız kaldırılсын diye senin adınla anılalım. O gün Rab'bin filizi güzel ve görkemli olacak, yeryüzünün ürünü de İsrail'den sağ kalanlar için üstün ve hoş olacaktır. Siyon'da kalan ve Yerus̄alim'de artakalan, Yerus̄alim'de yaşayanlar arasında adı yazılı olan herkes, Rab Siyon'un kızlarının kirliliğini yıkayıp Yerus̄alim'in kanını ortasından yargı ruhuyla ve yakıp arındıran ruhla temizlediğinde, kutsal diye anılacaktır. Yeşaya 4:1-4.

Yedi kadının tutunduğu "bir adam" papadır; Pazar yasasında, gemideki sekiz canı taklit ederek, "yediden olup sekizinci" olur. Pazar yasasında, "o gün" "Rab'bin dalı güzel ve görkemli olacak" "Rab Siyon kızlarının kirliliğini yıkayıp, Yerus̄alim'in kanını içinden yargı ruhuyla ve yakma ruhuyla arındırdığında." Yargı ve yakma ruhuyla arındırma, Malaki üçteki Antlaşmanın Elçisi tarafından Pazar yasasında gerçekleştirilir. "Güzel dal", kütükten değil, sancak olan İşay'ın kökünden gelen yüz kırk dört bindir.

Otoriteleri, yıkılmış bir krallığın bir dalından gelen asa ile temsil edilir. Filadelfya krallığı 1856'dan 1863'e kadar düştü ve o yıkılmış krallıkta tesis edilen otorite Pazar yasasında yeniden tesis edilir. Sancak olan dal kaldırıldığında, yüz kırk dört binin Laodikya hareketi, yüz kırk dört binin Filadelfya hareketine dönüşür. İşte o zaman Millerci ya da Filadelfya krallığından gelen otorite veya asa, Yeşaya 22:22'de Eliakim'in üzerine konulan bir anahtarla temsil edilir.

Davut'un evinin anahtarını onun omzuna koyacağım; o açacak, kimse kapatamayacak; o kapatacak, kimse açamayacak. Yeşaya 22:22.

Ayet, 22 Ekim 1844'ü işaret eder ve Elyakim'i bir "anahtar" alan kişi olarak tanımlar. Önceki iki ayette Laodikya'nın yetkisi Şebna'dan alınıp Elyakim'e verilir. Pazar yasasında, bir zamanlar seçilmiş antlaşma halkına verilmiş olan yetki Laodikya Yedinci Gün Adventizmi krallığından alınır ve yüz kırk dört binlik Filadelfya hareketinin krallığına—ki bu görkem krallığıdır—verilir.

Onlara dedi: "Peki ya siz, ben kim olduğumu söylüyorsunuz?" Simun Petrus cevap verip dedi: "Sen Mesih'sin, yaşayan Tanrı'nın Oğlu." İsa da ona cevap verip dedi: "Ne mutlu sana, Yona oğlu Simun; çünkü bunu sana açıklayan et ve kan değil, göklerdeki Babamdır. Ben de sana diyorum: Sen Petrus'sun ve bu kayanın üzerine kilisemi kuracağım; cehennemın kapıları ona karşı üstün gelemeyecek. Sana göklerin krallığının anahtarlarını vereceğim; yeryüzünde her neyi bağlarsan, göklerde bağlanmış olacak; yeryüzünde her neyi çözersen, göklerde çözülmüş olacak." Matta 16:16-19.

Yetki asası, Petrus'a verilen bir anahtar olarak temsil edilir ve Yeşaya 22:22'de Elyakim'in omzu üzerine konulur. Petrus, Pazar yasasından hemen önce Mesih'le antlaşmaya giren yüz kırk dört binin kolunu temsil eder. Bu pasajda Petrus, Daniel 11:13–15'teki Paniyum olan Sezariye Filipi'dedir. Adı, bir antlaşma ilişkisini temsil edecek şekilde değiştirilir ve Petrus adı, harflerinin alfabeadaki sıra numaralarının çarpılması yoluyla hesaplandığında 144.000'e eşit olur. Şebna bir top gibi bir tarlaya fırlatıldığında Elyakim'in omzu üzerine konulan yetki, yani asa veya anahtar, 1856'dan 1863'e kadar kesilen Filadelfya dönemi Millerci Adventizmin kütüğünden çıkan "asa"dır.

Petrus, buğday ile delicelerin ayrıldığı anda Tanrı'nın antlaşma halkının otoritesini alıyor; çünkü buğday, Pentekost'un salınan ekmek sunusu olarak yükseltilecektir. Önce deliceler ayrılır; bu, Pentekost'un salınan ekmeklerindeki mayanın pişirme süreciyle uzaklaştırılmasıyla temsil edilir. Asanın ya da anahtarın otoritesi, yıkılmış bir krallığın kütüğünden gelir; sancak olan dal ise Yişay'ın kökünden gelir ve Yişay'ın köküdür; çünkü İsa bir şeyin sonunu bir şeyin başlangıcıyla gösterir. Kök başlangıçtır, dal ise sondur. Bu peygamberlik uygulaması, İsa'nın zamanındaki ya da bugünkü çekişip duran Yahudiler tarafından anlaşılabilir; çünkü bu, geç yağmur yönteminin temel ilkesidir ve aynı zamanda Davut'un evinin anahtarı olarak temsil edilir. Anahtar, kapatılmış olan Davut'un evinin kapısını açar. Anahtar, Davut'un evi olan göksel mabedin kapısını açar. 22 Ekim 1844'ün alfası, Pazar yasasının omegasında tekrar eder.

Jessie'nin oğlu Davut'un kaydettiği bir muamma, Mesih'in günlerinde münakaşacı Yahudilerle daha fazla tartışmaya son vererek, böylece O'nun Yahudilere olan tanıklığının da sonunu belirledi.

Davut'un Mezmuru. Rab benim Rabbime dedi: "Ben düşmanlarını ayaklarının altına serinceye kadar sağımda otur." Rab Siyon'dan kudretinin esasını gönderecek: Düşmanlarının ortasında hüküm sür. Halkın, kudretinin gününde, kutsallığın güzellikleri içinde gönüllü olacaktır; şafağın rahminden, gençliğinin çiyi senindir. Rab ant içti ve pişman olmayacak: "Sen Melkisedek düzeni uyarınca sonsuza dek bir kâhinsin." Mezmurlar 110:1-4.

Palmoni bu pasajı Mezmur 110'a yerleştirmeye karar verdi; bu da elbette matematik dünyasında özel bir sayı olarak tanınan bir başka sayıdır. "220"nin yarısı ve "11"nin on katı, bir ruhun "110" sayısının bir önem taşımamasını beklemesine yol açar; ve gerçekten de öyledir; pasajın kendisi için de öyledir. Bu, Davut'un bir ezgisidir ve Davut, yüz kırk dört binin bir simgesidir; dolayısıyla bu, bağ ezgisinden bir ayettir; bu da Musa ile Kuzu'nun ezgisidir. Bu, bağın eski bağcılarının bir kenara bırakıldığı ve bağın yüz kırk dört bine verildiği zamanı belirtir. Bu gerçekleştiğinde, bu, Pentikost mevsiminin doruk noktasında Pentikost'un gücüyle örtüşen "gücünün günü"dür.

Tanrı'nın halkı, "sabahın rahminden", "gençliğinin çiyi" ile çıktıkları günde "gönüllü" olacaktır. Yeniden doğuş, dönüşümün ve yaşamın bir örneğidir. Yüz kırk dört bin, 2023 Temmuz ayında rahimden alındı ve gençliklerinin çiyiyle doğdular; çünkü başlangıçta, yani onların "gençliği"nde, Milleritlerle de meydana gelen Gece Yarısı Çığılığı mesajına doğdular. Bu aynı çiydir; çünkü omega tarihinin içinde alfa tarihinin bir tekrarıdır. "Güçlerinin" "gününde", Shebna "mevkiinden" ve "makamından" "uzaklaştırıldığında" ve Eliakim "aşağı" çekildiğinde, yüz kırk dört bin omega kâhinleri kılınır; çünkü Melkisedek düzenine göre kılınırlar; çünkü yüz kırk dört bin ölümü tatmayacaktır; Melkisedek gibi, sonsuza dek kâhindirler.

"Gücünün günü"nde Rab, "kudretinin esasını Siyon'dan" gönderecek. Hem lütuf (aklanma) hem de yücelik (kutsallaşma) olan O'nun krallıklarının otoritesi, O'nun yücelik tacını takanların üzerine konulmuştur; çünkü onlar O'nun krallığını temsil ederler. Onlar Siyon'dan gönderilir; çünkü Siyon'un anlamı, yüz kırk dört binin sancağını simgeler.

Ferisiler bir araya toplanmışken, İsa onlara şöyle sordu: "Mesih hakkında ne düşünüyorsunuz? O kimin oğludur?" Onlar ona, "Davut'un Oğlu" dediler.

Onlara şöyle dedi: Öyleyse Davut, ruh aracılığıyla, "Rab benim Rabbime dedi: 'Ben düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek sağımda otur'" diyerek ona nasıl Rab der? Madem Davut ona Rab diyor, o nasıl onun oğlu olur?

Ve hiç kimse ona bir kelime bile cevap veremedi; o günden sonra da artık hiç kimse ona bir daha soru sormaya cesaret edemedi. Matta 24:41-46.

Davut'un Mesih'le, alfa ve omega—başlangıç ve son—olarak peygamberce ilişkisi, "satır üstüne satır" yönteminin birincil kuralıdır; ve bu kural, nasıl ki Laodikyalı bir Yedinci Gün Adventisti, Gece Yarısı Çığı mesajı sırasında Millercilerin tarihinin, Adventizmin gençlik döneminde göğün çiyinin döküldüğü yer olduğunu anlayamıyorsa, aynı şekilde münakaşacı Yahudiler tarafından da kavranamadı. Gençliğinin "çiği" yüz kırk dört binin üzerindedir ve 11 Eylül'de düşmeye başladı; ve Pazar yasası, artakalanın Melkisedek düzeni uyarınca kâhinler olarak meshedildiği "güç günü"dür.

Laodikya Yedinci Gün Adventizmi'nin (savaşan kilise) kütüğünden dal (muzaffer kilise) çıkar; Jessie'nin kökünden ise yüz kırk dört bin, kudretinin gününde bir salınım sunusu olarak yükseltilen görkemli meyvenin dalıdır.

Bu düşünceleri bir sonraki makalede sürdüreceğiz.

Özdeyişler Bir

1 Nisan 1850 'Küçük Sürü'ye.

Sevgili Kardeşler.— Rab bana 26 Ocak'ta bir görüş verdi; bunu anlatacağım. Tanrı'nın halkından bazılarının akılsız ve gaflette olduklarını, yalnızca yarı uyanık olduklarını ve şimdi içinde yaşadığımız zamanı idrak etmediklerini; 'kir fırçası' taşıyan 'adam'ın içeri girdiğini ve bazılarının süpürülüp atılma tehlikesi içinde olduklarını gördüm. Onları kurtarması, onlara biraz daha mühlet vermesi ve korkunç tehlikelerini görmelerine izin vermesi için İsa'ya yalvardım ki sonsuza dek çok geç olmadan önce hazırlanabilsinler. Melek, 'Yıkım kudretli bir kasırga gibi geliyor,' dedi. Bu dünyayı seven, varlıklarına bağlı olup onlardan kopmaya ve habercilerin, ruhsal gıdadan yoksunluk yüzünden helâk olmakta olan aç koyunları doyurmaları için yollarını hızlandırmak uğruna varlıklarını feda etmeye razı olmayanlara acıması ve onları kurtarması için meleğe yalvardım.

Şimdiki hakikatin yokluğundan dolayı ölen zavallı canları ve gerçeğe inandığını ileri süren bazılarının, Tanrı'nın işini ilerletmek için gerekli imkânları esirgeyerek onların ölmelerine izin verdiklerini gördüğümde, manzara dayanılmaz kadar acıydı ve meleğe bunu benden uzaklaştırması için yalvardım. Tanrı'nın davası mallarının bir kısmını istediğinde, İsa'ya gelen genç adam gibi [Matta 19:16-22.] kederle uzaklaşıyorlardı; ve yakında taşkın bir bela üzerlerinden geçip bütün mallarını silip süpürecek, o zaman da dünyevi mallardan fedakârlık edip gökte hazine biriktirmek için çok geç olacaktı.

Sonra görkemli, güzel ve sevgili Kurtarıcıyı gördüm; yücelik diyarlarını bırakıp bu karanlık ve ıssız dünyaya, kıymetli canını vermek ve ölmek için, doğru olan haksızlar uğruna, geldi. Zalimce alay ve kamçılanmaya katlandı, örülmüş dikenlerden taç giydi ve bahçede iri kan

damlaları gibi ter döktü; o sırada bütün dünyanın günahlarının yükü onun üzerindeydi. Melek sordu: 'Ne için?' Ah, gördüm ve bildim ki bu bizim içindi; günahlarımız yüzünden bunların hepsine katlandı ki kıymetli kanıyla bizi Tanrı'ya kazandırsın.

Sonra yine, yok olmakta olan canları kurtarmak için onlara gerçeği göndererek bu dünyanın mallarını elden çıkarmaya razı olmayanlar bana gösterildi; oysa İsa, Baba'nın huzurunda durup onlar için kanını, ıstıraplarını ve ölümünü ileri sürerek şefaet ederken ve Tanrı'nın habercileri de, yaşayan Tanrı'nın mührüyle mühürlenebilsinler diye onlara kurtarıcı gerçeği götürmeye hazır beklerken. Şimdiki hakikate inandığımı beyan eden bazıları için, Tanrı'nın, üzerinde kâhyalık etmeleri için kendilerine ödünç verdiği kendi parasını habercilere uzatmak gibi bu kadar küçük bir şeyi yapmak bile zordu.

Sonra, acı çeken İsa, onlar uğruna canını verecek kadar derin olan fedakârlığı ve sevgisiyle birlikte, yeniden gözlerimin önüne getirildi; ardından da, bu dünyanın mal mülküne sahip olup onun takipçisi olduklarını söyleyen ve kurtuluş davasına yardım etmeyi öyle büyük bir iş sayanların hayatları bana gösterildi. Melek, 'Böyleleri cennete girebilir mi?' dedi. Başka bir melek cevap verdi: 'Hayır, asla, asla, asla. Yeryüzünde Tanrı'nın davasıyla ilgilenmeyenler, gökte kurtarıcı sevginin ezgisini asla söyleyemezler.'

Tanrı'nın yeryüzünde hızla yürüttüğü işin yakında doğrulukla kısa kesileceğini ve hızlı habercilerin dağılmış sürüyü arayıp bulmak için yollarına hız vermeleri gerektiğini gördüm. Bir melek şöyle dedi: "Hepsi haberci mi? Hayır, hayır; Tanrı'nın habercilerinin bir mesajı vardır."

Tanrı'nın davasının, Tanrı'dan hiçbir mesajı olmayan bazı gezginler yüzünden engellendiğini ve lekelendiğini gördüm. Böyleleri, gitmelerinin görev olmadığı yerlere yaptıkları yolculuklarda harcadıkları her doların hesabını Tanrı'ya vermek zorunda kalacaklardır; çünkü o para Tanrı'nın davasına katkı sağlayabilirdi ve onun yokluğundan ötürü, eğer Tanrı'nın çağırıldığı ve seçtiği habercilerin imkânları olsaydı onlara verilebilecek ruhsal gıdadan yoksun kalan canlar aç kalmış ve ölmüştür.

Şiddetli sarsıntı başladı ve devam edecek; hakikat uğruna sağlam ve tavizsiz bir duruş sergilemeye ve Tanrı ve O'nun davası için fedakârlık etmeye istekli olmayanların hepsi sarsılıp elenecek. Melek dedi ki: "Sizce herhangi biri fedakârlığa zorlanacak mı? Hayır, hayır. Bu gönüllü bir sunu olmalıdır. Tarlayı satın almak için her şey gerekecek." - Tanrı'ya, bazılarının bayılıp ölmekte olduğu halkını esirgemesi için yalvardım.

Şunu gördüm ki, elleriyle çalışacak güce sahip olup davanın sürdürülmesine yardımcı olanlar, bu güçten, başkaları kendi mallarından ne kadar sorumluyduysa o kadar sorumluydular.

"Sonra, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın yargılarının hızla gelmekte olduğunu gördüm. Meleğe, insanlara kendi diliyle konuşması için yalvardım. Şöyle dedi: 'Tanrı'nın sözünün yalın gerçekleriyle etkilenmek istemeyenleri, Sina Dağı'nın bütün gök gürlemeleri ve şimşekleri bile yerinden oynatamaz; bir meleğin mesajı da onları uyandırmaz.'" Review and Herald, 1 Nisan 1850.